

## ר' אליעזר רבנן

### מספקא להו אי חוששין לזרע האב

שה ולא מקצת שה	שה ואפילו מקצת שה	תנו רבנן		
כלאים הבא מן העז ומן הרחל אותו ואת בנו נוהג בו כוי אין אותו ואת בנו נוהג בו	אותו ואת בנו נוהג בכלאים ובכוי	תנו רבנן		
<b>חייב</b> בין כך ובין כך הוי בהמה	<b>חייב</b> בין כך ובין כך הוי בהמה	הבא מן העז ומן הרחל	כלאים	<b>אותו ואת בנו</b>
<b>פטור ממלקות איסורא איכא</b> איסורא איכא - דלמא אין חוששין לזרע האב, והאי שה מעליא הוא מלקות ליכא דלמא חוששין לזרע האב, ושה ואפי' מקצת שה לא אמרינן	<b>חייב מלקות</b> ממ"נ אם רק חוששין לזרע האב חייב ונהי נמי דחוששין לזרע האב שה ואפילו מקצת שה אמרינן - ומלקינן ליה	<b>על התיישה צבי הבא</b>		
<b>פטור</b> אם רק חוששין לזרע האב פטור ונהי נמי דחוששין לזרע האב שה ואפילו מקצת שה לא אמרינן	<b>איסורא איכא</b> אם רק חוששין לזרע האב פטור ואם חוששין לזרע האב שה ואפי' מקצת שה אמרינן - ואסור	<b>על תייש הבא על הצבייה</b>		
<b>כוי אין שוחטין אותו ביום טוב</b>		דתנן		
<b>פטור</b> בין כך ובין כך אינו חיה	<b>פטור</b> בין כך ובין כך אינו חיה	הבא מן העז ומן הרחל	כלאים	<b>כסוי הדם</b>
<b>פטור</b> אם רק חוששין לזרע האב פטור ואם גם חוששין לאב ליכא אלא מקצת צבי דאב ואפי' מקצת צבי לית ליה לר"א ופטור	<b>חייב מספק</b> <b>כוי אין שוחטין אותו ביום טוב</b> שמא חוששין לאב וחייב בכסוי דאית להו צבי ואפי' מקצת צבי ושמא אין חוששין ופטור מן הכסוי דאפילו מקצת צבי ליכא	<b>על התיישה צבי הבא</b>		
<b>חייב מספק</b> <b>כוי אין שוחטין אותו ביום טוב</b> שמא חוששין וליכא אלא מקצת צבי ומקצת לית ליה ושמא אין חוששין וכוליה צבי הוא ובעי כסוי	<b>חייב</b> דהא ודאי איכא מקצת צבי ואית להו צבי ואפי' מקצת צבי	תייש הבא על הצבייה		
כלאים הבא מן העז ומן הרחל - חייב במתנות, מן הכוי - פטור מן המתנות	<b>הזרוע והלחיים והקבה נוהגים בכוי ובכלאים</b>	דתניא		
<b>חייב</b> בין כך ובין כך הוי בהמה	<b>חייב</b> בין כך ובין כך הוי בהמה	הבא מן העז ומן הרחל	כלאים	<b>מתנות</b>
<b>פטור</b> אם רק חוששין לזרע האב חייב לתת כוליה ואם גם חוששין לאב וליכא אלא מקצת שה דאם ושה ואפי' מקצת שה לית ליה ופטור לגמרי וכיון דמספקא לן המוציא מחבירו עליו הראיה	<b>חייב חצי</b> חייב מיהא בחצי מתנות ממה נפשך דאי אין חוששין לאב כוליה שה הוא ואי חוששין לאב מקצת שיות דאם מיהא איכא ורבנן אית להו שה ואפילו מקצת שה ושקיל פלגא דשיות ואידך פלגא אימא ליה אייתי ראיא דאין חוששין וכוליה שה הוא ושקול	<b>על התיישה צבי הבא</b>		
<b>פטור</b> אם רק חוששין לזרע האב פטור לגמרי ואם חוששין לזרע האב ליכא אלא מקצת שה דאב ושה ואפי' מקצת שה לית ליה ופטור לגמרי	<b>פטור</b> דנהי נמי דאפי' מקצת שה אמרינן וחייב חצי מי לימא לן דאיכא מקצת שה דלמא אין חוששין לאב וכוליה צבי הוא והמוציא מחבירו עליו הראיה	תייש הבא על הצבייה		

\* עיין ברמב"ם הל' שחיטה יב, ח שהבין את הגמ' כפשטותה (ועיין ברשב"א ובאור שמח שנסו להסביר את שיטתו) אבל עיין רש"י ד"ה בתיש הבא פ... ואסור לשוחטה לנקבה הבאה מן התייש והצבייה עם בנה... שהמקרה פה הוא ע"פ מסקנת הגמ' עט: שלוקח בחשבון את שני מימרות דרב חסדא... הכל מודים בהיא צבייה ובנה תייש - שפטור, שה ובנו אמר רחמנא, ולא צבי ובנו... הכל מודים בהיא תיישה ובנה צבי - שחייב שה אמר רחמנא, ובנו כל דהו... אלא בצבי הבא על התיישה (או הפוך) וילדה בת ובת ילדה בן וקא שחית לה וברה